

15. Moji pogovori

1. Razmišljanje za kateheta:

Kaj je resnica? je vprašal Pilat, potem si je umil roke in rekel: Nedoržen sem pri krvi tega človeka, vi glejte! Kaj je res? se sprašujeta učenca na poti v Emavs. Ne moreta in nočeta se znebiti tega vprašanja, nočeta si hladno umiti roke. Hočeta spoznati, kaj je resnica. O čem neki naj se pogovarjata, če ne o resnici. To, kar ju je v življenju nagovorilo, temu skušata priti do dna. Zato se jima Resnica z veliko začetnico pridruži na poti. Kot običajno v nenavadni podobi, zato se čudita in ga vprašata: Si ti edini tujec v Jeruzalemu, da govoriš kot bi padel z Marsa?

Sestavljanje slike o resnici je več kot očitno popolnoma neučinkovito, če ostaja pogled zazrt v premlevanje dogodkov in mnenje množice. Jezus k iskanju resnice o dogodku pristopi drugače, poglejmo:

*O nespametna in prepočasna v srcu, da bi verovala vse,
kar so povedali preroki!*

Najprej opozori na njun greh! Pozabila sta na vero. Vero, ki raste iz poslušnosti božji besedi. Če se bosta vrtela le okrog tega, kar pravijo ljudje, ne bosta spoznala ne svojega greha, ne resnice o svetu in dogodkih!

*Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki
ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.*

Razlaga jima božjo besedo, ki osvetljuje dogajanje, o katerem se pogovarjata.

Potem ostane z njima:

*Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslôvil,
razlomil in jima ga dal.*

Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala.

Meso in kri ti nista tega razodela! pravi Jezus Petru glede spoznanja Resnice. Šele uživanje evharistije prinaša pravo spoznanje.

*Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti
in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.*

Spoznanje Resnice poneseta v svet, ki Resnico išče.

Mar ni to čudovita podoba evharistije - svete maše, ki je vir spoznanja:

O nespametna – kesanje,

Razlaga pisem – božja beseda,

Vzel je kruh in ga blagoslovil – darovanje, spremenjenje in obhajilo,

Še tisto uro sta se vrnila – sklep daritve, ki se nadaljuje v življenju.

Kako grozno je slišati, ko kdo reče pri spovedi, da ne hodi redno k nedeljski maši in se opraviči, da se z Bogom lahko pogovori kar sam, da si lahko sam naredi sveto mašo. A nič manj grozno nit, da ta drža izvira iz tega, da obhajanje svete maše rednih vernikov in duhovnikov največkrat ne vodi v iskanje resnice in oznanjevanje. Sveta maša je resnična, če spreminja naše življenje!

Naj vam na velikonočni ponedeljek, ko se tudi mi odpravljamo v Emavs zaželim:

- Naj bo naše življenje neprestano iskanje Resnice!

- Naj Resnico odkrivamo v pristnem obhajanju sv. evharistije!
- Naj spoznanje Resnice spreminja svet v luči Velikonočnega dogodka!

2. Kateheza (sledijo sestavni elementi same kateheze):

a. Cilji:

spoznavni cilj: Spoznati, kaj je cilj naših pogovorov.

doživljajski cilj: Začutiti, težo pogovora.

dejavnostni cilj: Trudil se bom za globoke pogovore.

b. Vstopno mesto: Evangeljski odlomek Lk 24,13-35

c. Oznanilo: Lk 24,13-35

č. Zgledi, film, knjiga:

d. Simbol: IHS

e. *Molitev*: Rotzetter A. (1994). *Bog, ki mi daje dihati*. Ljubljana: Slovenska kapucinska provinca, *Življenjska skupnost s teboj*, str. 113.

f. Dejavnost: delovni list

g. Interakcijska igra:

3. Metodologija (potek kateheze, pripomočki ...):

pripomočke, ki jih potrebujem:

papir in pisala,

Potek kateheze:

Srečanje začnemo s pesmijo

predlogi pesmi: Sveti Oče, darujemo ti (Emmanuel songs – A. Broeders)

Vstopno mesto: Pot v Emavs

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

V odlomku smo slišali, o čem sta se učenca menila med potjo – premlevala sta o vsem, kar se je zgodilo v Jeruzalemu. Mogoče sta si delila svojo žalost in strahove. Ko se jima na poti pridruži Jezus ne načinja nove teme, ampak nadaljuje njun pogovor in jima pomaga, da bi razumela zakaj se je moralo vse to zgoditi.

- O čem pa se mi pogovarjamo?
- Kaj je cilj naših pogovorov?
- In kakšni so rezultati naših pogovorov?

Učenca sta svoje spoznanje takoj delila še z drugimi – kaj pa mi? S kom delimo svoja spoznanja, ugotovitve? Kje se pozna, da smo drugega v pogovoru vzeli zares?

Z mladimi najprej na plakat izpišemo, kaj so teme naših pogovorov in lahko uprizorimo enega od pogovorov.

Nato lahko mlade spomnimo na prejšnje srečanje, kjer smo ugotavljali, naj ima vsaka moja pot, vsak proces razločevanja, vsaka odločitev mora imeti v sebi te evharistične prvine, če hočem živeti velikonočno... tudi naši odnosi, naše življenje bo **čudovita podoba evharistije**, če ga bomo živeli v tej smeri. Tudi naši pogovori naj bi vsebovali prvine evharistije.

Pred mlade postavimo trakove z vsebinami evharistije in ob njih skušamo najti, kaj bi to pomenilo za naše pogovore:

*O nespametna – **kesanje*** - si slediti in drugemu priznavati, sporočati o tem, kaj doživljam, čutim, kaj se mi dogaja.

*Razlaga pisem – **božja beseda*** - pozorno prisluhniti, kaj mi drugi govori in kaj mi želi povedati, skupno resnico iskati v luči evangelija, v luči božje besede, dovoliti, da je Bog prisoten v mojih pogovorih,

*Vzel je kruh in ga blagoslovil – **darovanje, spremenjenje in obhajilo*** – podariti se drugemu v celoti (v svojih ranah, strahovih, vzeti drugega zares, biti iskren, drugemu zaupati, tvegati ...)

*Še tisto uro sta se vrnila – **sklep daritve, ki se nadaljuje v življenju***. – novo spoznanje, odločitev, da hočem v svojem življenju nekaj spremeniti, želja po ponovnem srečanju s prijateljem, želja po tem, da bi tudi drugim pomagal do globljih pogovorov.

Z mladimi se nato ustavimo ob delovnem listu, kjer pregledamo naše pogovore in premislimo o čem se pogovarjamo, kaj je cilj naših pogovorov, kaj rezultat in k čemu nas vabi Jezus.

Oznanilo: Lk 24,13-35

Vsaka moja pot, vsak proces razločevanja, vsaka odločitev mora imeti v sebi te evharistične prvine, če hočem živeti velikonočno...

Gospod, pomagaj nam, da bi resnično živeli iz svete evharistije in da bi vse naše življenje postajalo vse bolj podobno evharistiji.

Sklep: Trudil se bom za globoke pogovore.

Pesem: Jezus, k tebi hitim (Emmanuel songs – p. Schneider)

Molitev:

Življenjsko povezanost s teboj, naš Bog,
in z vsemi ljudmi, nam podari,
po tem kruhu, ki ga drug drugemu delimo.

Krvno sorodstvo s teboj, naš Bog,
in z vsemi ljudmi, nam podari,
po tem vinu, ki ga pijemo skupaj.

Skleni večno zavezo z nami, o Bog,
in z vsemi ljudmi
ob tej mizi, ki si nam jo pripravil.

A. Rotzetter

15. Moji pogovori

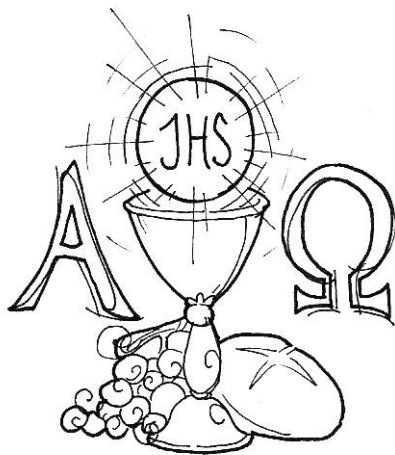
osebe, mediji	drža pri vstopanju v pogovor	vsebina mojih pogovorov	drža v pogovoru	cilj mojih pogovorov	rezultat mojih pogovorov
EMAUS - učenca	obup, zaradi Jezusove smrti, Upala sta, da jih bo odrešil, pa je vse propadlo	Zanju življenjsko pomemben dogodek.	Zavzeto srečanje z Jezusom in odprtost za razlago pri poslušanju sogovornika.	Spoznati resnico in najti upanje.	Srečala sta Jezusa in navdušeno odšla povedat prijateljem, kar se jima je zgodilo.
npr. sms-ji					
npe. facebook					
npr. mobitel					
starši					
prijatelji					

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrite, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takō, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sēdel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. Tudi ona dva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Lk 24,13-35

Življenjsko povezanost s teboj, naš Bog,
in z vsemi ljudmi, nam podari,
po tem kruhu, ki ga drug drugemu delimo.

Krvno sorodstvo s teboj, naš Bog,
in z vsemi ljudmi, nam podari,
po tem vinu, ki ga pijemo skupaj.

Skleni večno zavezo z nami, o Bog,
in z vsemi ljudmi
ob tej mizi, ki si nam jo pripravil.

A. Rotzetter